

רע"פ 3519/16 - איתן כוכבי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 3519/16

לפני:
המבקש:
כבוד השופט ס' ג'ובראן
איתן כוכבי

נגד

המשיבה:
מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 13.4.2016 בעפ"א 36617-02-16 ועפ"א 58448-02-16 שניתן על ידי כבוד השופט מ' סוקולוב - שופטת עמיתה

בשם המבקש:
בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו (השופטת עמיתה מ' סוקולוב) בעפ"א 36617-02-16 ועפ"א 58448-02-16 מיום 13.4.2016, במסגרתו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט לעניינים מקומיים ברמת גן (השופט עמית מ' בן-חיים) בחע"מ 51653-04-13 מיום 14.12.2015, אשר הרשיע את המבקש בהפרה של סעיף 5(ה) (3) לחוק העזר לרמת גן (העמדת רכב וחנייתו), התש"ס-1980 בשל כך שהחנה גרור שבבעלותו במקום שלא הוסדר להעמדת רכב וחנייתו.

2. טענתו העיקרית של המבקש היא כי פסק דינו של בית המשפט המחוזי עומד בסתירה לפסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעפ"א 5584-08-10 שוקר נ' עיריית רעננה (6.6.2011) (להלן: עניין שוקר). שם, התקבלה טענת המערער כי המקום שבו היא חנתה הוא קניינה הפרטי. משכך, המבקש עותר מבית משפט זה להכיר כי גם

עמוד 1

המקום שבו הוא חנה הוא קניינו ולא "דרך" ציבורית. המשיבה, לעומת זאת, סבורה כי יש לדחות את הבקשה הן משום שהיא לא מעלה שאלה משפטיות עקרוניות, והן משום שהיא עוסקת בממצאי עובדה אשר ההתערבות בהם מצומצמת. עוד הוסיפה וצירפה המשיבה מוצגים המעידים על כך שהמקום שבו חנה המבקש הוא "דרך" שבה עובר הציבור.

3. אין בידי לקבל את בקשת רשות הערעור. הלכה היא, כי אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם עולה טענה בעלת חשיבות כללית, בין משפטית ובין ציבורית (ראו ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) פ"ד לו(3) 123 (1982)), או אם ישנם שיקולי צדק ייחודיים בנסיבות המקרה (ראו: רע"פ 5066/09 אוהיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). במקרה שלפניי, לא מצאתי כי בקשת רשות הערעור מעוררת שאלה משפטיות עקרוניות שכזו או מעלה שיקולי לא מצאתי צדק שכאלו. עינתי בבקשה למתן רשות הערעור, ובפסקי הדין של בית משפט לעניינים מקומיים ובית המשפט המחוזי, ואני סבור כי אין מקום להתערב בהם. עניינה של הבקשה הוא בנסיבותיו האישיות של המבקש הנוגעות לחנייתו, ונשענת על קביעות עובדתיות פרטניות לעניינו – אשר בהן, כידוע, ערכאת הערעור תיטה שלא להתערב, קל וחומר שלא ב"גלגול שלישי" לאחר שערכאת הערעור כבר אשררה את קביעותיה וממצאיה של הערכאה הדיונית (וראו: רע"פ 7029/15 צאנורי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (24.11.2015); רע"פ 1939/15 קלקודה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (5.5.2015); רע"פ 2426/15 אלפסי נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (19.4.2015)). עוד יצוין, כי לא מצאתי כי ישנה סתירה בין פסקי הדין של בתי המשפט המחוזיים. התשתית העובדתית בעניין שוקר שונה היא מהתשתית העובדתית בעניינינו ומשכך התוצאה המשפטית שונה אף היא. כידוע, "הדין נגזר מהעובדות", וכאשר העובדות שונות – הדין שונה. אשר על כן, לא מצאתי כי המבקש הצביע על עילה המצדיקה דיון ב"גלגול שלישי", ומשכך דין הבקשה להידחות.

4. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ז בסיון התשע"ו (22.6.2016).

ש ו פ ט